

ERDÉSZETI LAPOK

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

K Ö Z L Ö N Y E.

Kiadó:
Az Országos Erdészeti-Egyesület.

Szerkesztő:
Bedő Albert.

Megjelenik minden hónapban.

Huszonnegyedik évfolyam. IX. füzet. 1885. Szeptemberhó.

Előfizetési díj egy évre 8 frt. Az Országos Erdészeti-Egyesület azon alapító tagjai, kik legalább 150 frt alapítványt tettek, valamint a rendes tagok is a 8 frt évi tagsági díj fejében, ingyen kapják. Oly alapító tagok, kik 150 frtnál kevesebbet alapítottak 3 frt kedvezményi árért járathatják.

 Szerkesztőség és kiadóhivatal Budapestben, Lipótváros, Hold-utca, 21. szám, II. emelet.

A lap irányával nem ellenkező hirdetések mérsékelt díjért közöltnék.

Gróf Tisza Lajos elnöki beszéde az Országos Erdészeti Egyesület 1885. évi rendes közgyűlésén.

Miután az egyesület működéséről, a múlt évi közgyűlés óta lefolyt idő alatt, részletes tájékoztatást nyújtand a felolvasandó titkári jelentés, részemről elégnek tartom ezuttal átalánosságban azt megemlíteni, hogy múlt évi tevékenységünkben is ugyanazon irányelveket követtük s a jövőben is azokat kívánjuk szem előtt tartani, melyeket a múlt évben tartott pécsi közgyűlést megnyitó beszédemben hangsúlyozni szerencsém volt.

Nevezetesen kiegészíteni óhajtjuk társadalmi és testületi uton azt a tervszerűen szervezett, erélyes és nagyszabású munkásságot, melyet a törvényhozás által néhány év előtt — részben éppen egyletünk apostolkodása folytán — teremtett alapon a kormány újabb időben megindított, s melynek eredményét már is láthatjuk azon érdeklődésben és azon pezsgő életben,

mely az erdőgazdaság emelése körül lassanként még azon körökben is nyilvánulni kezd, hová a kormány keze közvetlenül el nem érhet.

Ezen eredményről legszembeötlőbb tanúságot tehet a folyamatban levő országos kiállítás, melyet bizonyára közgyűlésünk tagjai is behatóan tanulmányozni fognak e napokban. Az a kép, melyet e kiállításon az erdészeti nyujt, mint mindenki, a ki a közgazdaság ezen ága iránt közvetlen érdekel viseltetik, bizonyára ő rájuk is kedvező benyomást fog gyakorolni. Örömmel fogják tapasztalni, mily becses tőkét képvisel Magyarország termőföldjének az a része, melynek minőségben és használhatóságban kitűnő termékeit valóban gazdag változatban mutatja be kiállításunk.

És a mi a természet által nyujtott becses termékek szemléleténél még örvendeztetőbb, világos jeleit, sőt csalhatatlan bizonyítékait fogják látni mindenütt úgy az öntudatos törekvésnek és belátásnak, mely az erdők értékének megbecsülésében, fentartásában és gondozásában nyilvánul, mint a szakértelemnek, gyakorlott és szervezett munkának, mely immár nálunk is elismerésre méltó módon kezd érvényesülni úgy a nyers anyag termelésénél, mint annak értékesítésénél, a faiparnál és kereskedelemnél.

Erdészetiünk állapota ugyan még távol van attól, hogy országszerte rendezettnek volna mondható, de a haladás, melyről a kiállítás ebben az irányban is tanuskodik, meglepő még azokra nézve is, kik az utóbbi évek munkásságát részleteiben ismerték. És e kiállítás épen azért maradandó becsü lesz, mert sok tanulsága mellett ösztönül fog szolgálni a tovább haladásra.

Az érdem oroszlánrésze természetszerűleg az államot és az állami erdészeti illeti meg, melynek vezetői ez által is újabb elismerésre szereztek jogczimet, a tisztai kar pedig,

mely a felülről jövő impulsust megértette s annak odaadó tevékenységgel megfelelni igyekezett és sikeresen meg is felelt, újabb bizonyosságot tett arról, miszerint ugy értelmessége és szakműveltsége, mint hivatali buzgalma teljesen méltóvá teszük arra, hogy szerény anyagi helyzetének javítására, illetőleg a többi ágazatokban szolgáló állami tisztviselők helyzetével való arányosítására annak idején az illetékes körök figyelme felhivassék.

De ha az elsőség munkában és sikerben az állami erdészetet illeti is meg, méltó rész illeti meg elismerésünkből a nagyobb magán uradalmakat, sőt a közép és kisebb erdőbirtokos osztályt is, melyek mind tevékeny részt vettek a siker előidézésében, tanuságot szolgáltatva ez által arról, hogy az erdőt főuraink és általában az erdőbirtokos osztály is értéke szerint kezdi becsülni s nem csak kizárólag a vadászat kedvéért áldoz érdekében.

És megilleti az elismerés azon, a kiállításon részt vett iparosokat és kereskedőket is, kik a nyers anyagnak okszerű feldolgozása és a világpiacra vitele által, az erdőbirtokosnak módot nyújtanak az erdeiben fekvő tőke kihasználására s ez által győzik őt meg legszembeszekőbbben annak értékes voltáról, s arról, hogy tehát valóban érdemes és a tulajdonosoknak valóban jól felfogott érdekében van, erdőbirtokukat okszerűleg kezelni.

Egyesületünkre nézve mindenesetre ez a tanulsága a legörvendetesebb az országos kiállításnak, mert arra a reményre jogosít fel, hogy erdőgazdasági viszonyaink fejlődésével a közvetlenül érdekelt erdőbirtokosok is hova tovább nagyobb számmal fognak résztvenni közhasznu munkásságunkban, szaporítván sorainkban azoknak számát, kik kezdettől fogva velünk együtt küzdöttek erdészeti viszonyaink emelése érdekében. Elöl járt ezek között a Lónyay-család egyik kimagasló alakja,

néhai Lónyay Gábor, ki közhasznu tevékeny életét 80 éves korában mult hó 5-én fejezte be.

Egyike volt ő a közélet azon soha meg nem szünő tevékenységü munkásainak, kik a kora ifjuságtól kezdve késő vénységükig az ország jólétén, a közérdek előmozdításán fáradoznak, kiket nemcsak a nagy politikai kérdések érdekelnek, de a ki az elsők közt volt, kik felismerték, hogy a nemzet gazdasági viszonyainak fejlesztése a nemzet fennállhatásának és önállóságának egyik emeltyüje.

Bár kora fiatalságától kezdve élénk részt vett a politikai élet mozgalmaiban, előszeretettel foglalkozott mindig a közgazdasági ügyekkel, s egy időben különösen a mezőgazdaság terén oly érdemeket szerzett, melyekért a magyar gazdasági egyesület elismerésül előbb alelnökévé, később elnökévé választotta.

Abban az időben, amelyre Lónyay munkásságának java része esik, az erdőgazdaság ugyszólván pályáiban volt még, mód és alkalom nélkül, hogy annak felemelése érdekében kezdeményező lépések tétessenek. De hogy az érdeklődés, ezen tőle távolabb eső működési kör iránt is meg volt benne, mutatja az, hogy mindjárt kezdetben csatlakozott azon mozgalomhoz, mely az ország erdőgazdasági ügyeinek felvirágoztatását tűzte ki czélul s résztvéve az országos erdészeti egyesület megalakításában, 1868-tól kezdve mostanáig buzgó választmányi tagja maradt. Élte utolsó éveiben, midőn egymás után következő családi veszteségek sűrű csapásokkal sujtották szivét, lassanként visszavonult a közélet teréről, de még nem régen is meglátogatta gyűlésünket, s azok, a kik jelen voltak, emlékezhetnek még, mily meleg érdeklődéssel szólalt fel a községi erdők ügyében, melyeknek pusztítását megakadályozni kívánta.

A közhasznú munka egyik veteránját veszttette benne tehát egyesületünk is. Azt hiszem, hogy általános helyesléssel fogok találkozni, ha ezen — elhunytá óta első közgyűlésünkben indítványozom, miszerint elhalálozása felett érzett fájdalomnak és részvétünknek jegyzőkönyvileg és a gyászoló családhoz intézendő iratban kifejezés adassék.

Be kell továbbá jelentenem, hogy az elnökséghez intézett leveleik útján Bánffy Béla gr. az egyesületi másodalelnökségről, Károlyi Tibor gróf pedig a választmányi tagságról, részint családi körülmények, részint elfoglaltatásuk s egyesületünk székhelyétől időnkénti huzamosabb távollétük indokából lemondottak.

Ez idő szerint tehát az igazgató választmány soraiban három hely van üresedésben. Ezeknek betöltésére hívja fel tárgysorozatunk 3-ik pontja a közgyűlést.

Végül meg akarom pár szóval említeni, hogy egyesületünk rég táplált óhaja, hogy saját székházában helyezkedhessenek el — a teljesedéshez közeledik s reményem, mint erről a titkári jelentésből meg fog győződhetni a t. közgyűlés, hogy a jövő évi közgyűlésünket már saját székházunk termeiben fogjuk tarthatni, s nem leszünk kénytelenek továbbra is az országos gazdasági egyesületnek, eddig különben mindig teljes készséggel és collegialis szivességgel felajánlott vendégszeretetét venni igénybe. Midőn szives kötelességemnek tartom az eddig tapasztalt szivességért az egyesület nevében ezuttal is őszinte és hálás köszönetünknek kifejezést adni, a közgyűlést ezennel megnyitom.
